

paa, at der fra den rene Indkomst fradrages et skattefrit »Eksistensminimum«, der imidlertid ikke er konstant, men stigende med Indtægten, om end langsommere end denne. Hvad der bliver tilovers, beskattes efter en konstant Skattefod. Det skattefrie Afdrag er naturligvis ikke identisk med det fysiske (absolute) Eksistensminimum; det er derimod det Beløb af Omkostninger, der paa ethvert Indtægtstrin er nødvendigt for at opretholde Personens Evne til at fremskaffe denne Indtægt (jfr. Marshalls »necessaries for efficiency«). Paa det angivne Grundlag opstiller Forf. en Formel for Beregning af en Skatteskala, der indeholder en fuldstændig kontinuerlig Progression.

Docent Cassels Metode kritiseres af Professor D. Davidson i en Artikel »Om den progressiva skattefoden vid inkomstskatten« i »Økonomisk tidskrift« 1. Hefte 1903.

Knut Wicksell: Professor Fahlbeck om nymalthusianismen. — David Davidson: Malthus, den obegripliga. — Begge disse to Artikler ere rettede imod Slutningsafsnittet i 2den Del af Professor Fahlbecks Bog »Sveriges Adel«*). I den første Artikel tager Professor Wicksell til Genmæle mod Fahlbecks pessimistiske Syn paa Nutidens Befolkningsbevægelse, i den sidste gør Prof. Davidson gældende, at Fahlbecks Opfattelse af selve Malthus's Lære paa væsentlige Punkter er fejlagtig.**)

Försäkringsföreningens tidskrift. 6. H. 1902.

Sven Palme: Några ord om det ekonomiska värdet af människolifvet. — Emnet har som bekendt fristet adskillige Statistikere, lige fra Ernst Engel i 1872 beregnede den normale »Erziehungsschuld« for forskellige sociale Klasser, til A. N. Kiær i Fjor paa Grundlag af et

*) Se »Nationaløkonomisk Tidsskrift« 1ste Hefte 1903, S. 121.

***) Saavel Wicksell's som Davidsons Kritik imødegaa Professor Fahlbeck i en Artikel (»Ännu en gång nymalthusianismen«) i 1ste Hefte 1903 af »Statsvetenskaplig tidskrift«.

paa, at der fra den rene Indkomst fradrages et skattefrit »Eksistensminimum«, der imidlertid ikke er konstant, men stigende med Indtægten, om end langsommere end denne. Hvad der bliver tilovers, beskattes efter en konstant Skattefod. Det skattefrie Afdrag er naturligvis ikke identisk med det fysiske (absolute) Eksistensminimum; det er derimod det Beløb af Omkostninger, der paa ethvert Indtægtstrin er nødvendigt for at opretholde Personens Evne til at fremskaffe denne Indtægt (jfr. Marshalls »necessaries for efficiency«). Paa det angivne Grundlag opstiller Forf. en Formel for Beregning af en Skatteskala, der indeholder en fuldstændig kontinuerlig Progression.

Docent Cassels Metode kritiseres af Professor D. Davidson i en Artikel »Om den progressiva skattefoden vid inkomstskatten« i »Økonomisk tidskrift« 1. Hefte 1903.

Knut Wicksell: Professor Fahlbeck om nymalthusianismen. — David Davidson: Malthus, den obegripliga. — Begge disse to Artikler ere rettede imod Slutningsafsnittet i 2den Del af Professor Fahlbecks Bog »Sveriges Adel«*). I den første Artikel tager Professor Wicksell til Genmæle mod Fahlbecks pessimistiske Syn paa Nutidens Befolkningsbevægelse, i den sidste gør Prof. Davidson gældende, at Fahlbecks Opfattelse af selve Malthus's Lære paa væsentlige Punkter er fejlagtig.**)

Försäkringsföreningens tidskrift. 6. H. 1902.

Sven Palme: Några ord om det ekonomiska värdet af människolifvet. — Emnet har som bekendt fristet adskillige Statistikere, lige fra Ernst Engel i 1872 beregnede den normale »Erziehungsschuld« for forskellige sociale Klasser, til A. N. Kiær i Fjor paa Grundlag af et

*) Se »Nationaløkonomisk Tidsskrift« 1ste Hefte 1903, S. 121.

**) Saavel Wicksell's som Davidsons Kritik imødegaa Professor Fahlbeck i en Artikel (»Ännu en gång nymalthusianismen«) i 1ste Hefte 1903 af »Statsvetenskaplig tidskrift«.

Massemateriale kalkulerede Kapitalværdien af en Normands fremtidige Arbejdsindtægt paa forskellige Alderstrin*). Opgaven kan varieres paa mange Maader, det er en af dem, der giver Fantasien frit Rum. Direktør Palme opstiller Tabeller for Udgift og Indtægt for en svensk Arbejder paa forskellige Alderstrin og beregner heraf Arbejderens Gæld til og Fordring mod Samfundet, ligeledes ved forskellige Aldre. Endelig beregnes for hvert Alderstrin den nuværende Værdi af den fremtidige Indtægt med Fradrag af Omkostninger (Eksistensminimum).

The Economic Review. Jan. 1903.

Henry W. Wolff: Co-operation and the poor. — I denne Artikel kritiseres den engelske kooperative Bevægelse fra det Synspunkt, at den nutildags skyder over sit oprindelige Maal. Forf. hævder, at Kooperationen i England kun er til Fordel for »the wel-to-do artisan«, medens den fattige Mand staar udenfor. Det er godt nok, at de kooperative Selskaber have vokset sig store og stærke, at de have lært at anvende rationelle Købmandsprinciper, at de Aar for Aar have kunnet bringe Omkostningerne ned og Fortjenesten op, o. s. v. Men Ulykken er, efter Forfatterens Mening, at samtidig med at den hele Virksomhed er blevet en god »Forretning«, have dens Deltagere tabt af Syne det, der var den oprindelige kooperative Ide: at hjælpe den fattige til at hjælpe sig selv, at aabne en Vej for hans Opdragelse — i Ordets videste Betydning — først gennem Undervisning i Hverdagslivets Økonomi. Forf., der støtter sin Kritik til Udtalelser af en Autoritet som selve Generalsekretæren for »Co-operative Union«, Mr. Gray, kræver, at de store kooperative Selskaber skulle anvende en Del af deres Overskud til en Art økonomisk Missionsvirksomhed, bl. a. til Etablering af smaa kooperative Forretninger, saaledes

*) Se det norske »Statsøkonomisk Tidsskrift« 3. Hefte 1902. Den overordentlig læseværdige Afhandling er kortelig omtalt i nærværende Tidsskrift 1902 S. 539.